

Г - жа Обрие. За вашето спокойствие го направихъ. Не искахъ да се тревожите; вие не бехте наклоненъ да схванете правилно моите чувства къмъ г-нъ Дежорджо. Запретихте ми най-внушително да се сръщамъ съ него. А вие тогава замествахте посланика — и бѣхте много заетъ. Не трѣбаше да видразя съ нищо — за да можете спокойно да изпълнявате служебнитѣ си обязанности; а освенъ това, трѣбаше ми време, и Вие дасе убедите, че нашия взайменъ животъ е невъзможенъ.

Г - нъ Обрие. Хмъ, значи, само привидно сте скъсали дружбата си. . . Искамъ да зная, — какви бѣха намеренията Ви въ такъвъ случай?

Г - жа Обрие. (Мълчи, като навежда глава).

Г - нъ Обрие. Може би имахте намерение да се разведемъ?

Г - жа Обрие. (Става). Моля ви, ако е възможно да отбѣгваме отъ сега нататъкъ подобни разговори. Казахъ ви, — всичко е свършено за мене. . . Забравете и вие.

Г - нъ Обрие. Вие ми се заклехте, че ще отговаряте на въпросите ми. — Разчитамъ на честната ви дума. Ако наистина желаете моето спокойствие — отговаряйте. Необходимо ми е това обяснение.

Г - жа Обрие. (Мрачно). Щомъ настоявате . . . Но азъ мисля, че не би трѣбвало да си създаваме излишни тревоги.

Г - нъ Обрие. Искамъ да ми дадете писмата, които имате отъ него.

Г - жа Обрие. Ще ви ги дамъ, съ молба да не ги четете — а да ги изгорите. Тѣ сѫ въ писмената ми маса, отъ лѣвата страна. Ключоветѣ сѫ въ чантата ми, ако желаете можете да ги вземете.

Г - нъ Обрие. (Огива до масата на която е чантата, взема ключоветѣ и ги туря въ джеба си). Благодаря ви. А сега кажете, защо ме мамихте толкова време, че не сте имали вече нищо общо съ г. Дежорджо?

Г - жа Обрие. Казахъ Ви!